

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สินเชื่อกะของธนาคารออมสินเขตเชียงใหม่ 2 โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกหนี้สินเชื่อกะของธนาคารออมสินในสังกัดเขตเชียงใหม่ 2 จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 10 สาขา โดยสุ่มตัวอย่างจากลูกหนี้ปกติจำนวน 200 ราย และลูกหนี้ที่เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวน 200 ราย รวมจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ราย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ลักษณะทั่วไปของลูกหนี้สินเชื่อกะธนาคารออมสินเขตเชียงใหม่ 2

ลักษณะทั่วไปของลูกหนี้สินเชื่อกะของธนาคารออมสินเขตเชียงใหม่ 2 ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ จำนวน 400 ราย ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือน อาชีพ ระดับรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน ทางการเงินกู้ รายจ่ายของผู้กู้ต่อเดือน และการนำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ มีดังต่อไปนี้

ตัวอย่างของลูกหนี้สินเชื่อกะที่นำมาศึกษาทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 244 ราย คิดเป็นร้อยละ 61 ลูกหนี้มีอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 45 ปี โดยมีอายุต่ำสุดคืออายุ 29 ปี สูงสุดคืออายุ 63 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52 มีสถานภาพสมรส จำนวน 324 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 81 ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในวัยพึ่งพาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 63 ลูกค้ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ของครัวเรือนต่อเดือนต่ำสุดคือ 5,000.-บาท รายได้สูงสุดต่อเดือนคือ 280,000.-บาท โดยรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนประมาณ 33,680.-บาท แต่ส่วนใหญ่มีรายได้ของครัวเรือนต่อเดือนต่ำกว่า 33,680.-บาท จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 74 และมีรายจ่ายต่อเดือนต่ำสุดคือ 3,000.-บาท รายจ่ายสูงสุดคือ 263,000.-บาท รายจ่ายเฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือนประมาณ 19,316.-บาท ซึ่งลูกค้าส่วนใหญ่มีรายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือนต่ำกว่า 19,316.-บาท จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ

76

เมื่อพิจารณาด้านการประกอบการในอาชีพ พบว่าลูกหนี้ส่วนใหญ่มีอาชีพ รับราชการหรือมีรายได้ประจำ จำนวน 228 ราย คิดเป็นร้อยละ 57 ประกอบธุรกิจค้าขายและอาชีพอื่น ๆ จำนวน

172 ราย คิดเป็นร้อยละ 43 และเมื่อพิจารณาด้านการกู้ยืมเงินจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ยื่นขอกู้ จำนวน 372 ราย คิดเป็นร้อยละ 93 ส่วนที่เหลือนำไปใช้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ขอกู้ โดยวงเงินกู้ส่วนใหญ่ที่ได้รับอนุมัติโดยเฉลี่ยคือ 584,110.-บาท โดยลูกค้าได้รับอนุมัติเงินกู้ต่ำสุดคือ 51,000.-บาท และวงเงินกู้สูงสุดที่ลูกค้าได้รับอนุมัติคือ 3,000,000.-บาท แต่โดยส่วนใหญ่แล้วกลุ่มตัวอย่างได้รับอนุมัติให้กู้ต่ำกว่า 584,110.-บาท เป็นจำนวนราย 264 ราย คิดเป็นร้อยละ 66 ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างลูกหนี้

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	244	61	100	40.98	144	59.02
หญิง	156	39	100	64.10	56	35.90
รายได้ของครัวเรือนต่อเดือน						
ต่ำกว่า 33,680.-บาท	296	74	136	45.95	160	54.05
ตั้งแต่ 33,680.-บาทขึ้นไป	104	26	64	61.54	40	38.46
- รายได้โดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 33,680.- บาทต่อเดือน						
- รายได้ต่ำสุดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 5,000.-บาทต่อเดือน						
- รายได้สูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 280,000.-บาทต่อเดือน						

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน		หนีปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
อายุ ต่ำกว่า 45 ปี ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป - อายุโดยเฉลี่ยของผู้กู้ คือ 44.57 ปี - อายุต่ำสุดของผู้กู้ คือ 29 ปี - อายุสูงสุดของผู้กู้ คือ 63 ปี	192	48	80	41.67	112	58.33
	208	52	120	57.69	88	42.31
อาชีพ ค้าขายและบริการ ดำเนินธุรกิจ อาชีพอื่น รับราชการ,ผู้มีรายได้ประจำ	172	43	44	25.58	128	74.42
	228	57	156	68.42	72	31.58
วงเงินกู้ ตั้งแต่ 584,110.-บาท ขึ้นไป ต่ำกว่า 584,110.- บาท - วงเงินกู้โดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง คือ 584,110.-บาท - วงเงินกู้ต่ำสุดที่กลุ่มตัวอย่างกู้ คือ 51,000.-บาท - วงเงินกู้สูงสุดที่กลุ่มตัวอย่างกู้ คือ 3,000,0000.-บาท	136	34	64	47.06	72	52.94
	264	66	136	51.52	128	48.48

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
สถานภาพ						
โสด, หย่าร้าง หรือหม้าย	76	19	28	36.84	48	63.16
สมรส	324	81	172	53.09	152	46.91
รายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือน						
ตั้งแต่ 19,316.- บาท	304	76	160	52.63	144	47.37
ต่ำกว่า 19,316.-บาท	96	24	40	41.67	56	58.33
- รายจ่ายต่อเดือนโดยเฉลี่ยของ กลุ่มตัวอย่าง คือ 19,316.-บาท						
- รายจ่ายต่อเดือนต่ำสุดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 3,000.-บาท						
- รายจ่ายต่อเดือนสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 263,000.-บาท						
การนำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ ในการกู้ยืมเงิน						
ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์	28	7	12	42.86	16	57.14
ใช้เงินตามวัตถุประสงค์	372	93	188	50.54	184	49.47

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะ	จำนวน		หน้าปกติ		หนังสือที่ไม่ ก่อให้เกิด รายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพา ในครอบครัว ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป	252	63	152	60.32	100	39.68
0-1 คน	148	37	48	32.43	100	67.57

ที่มา : ระบบงานสินเชื่อของธนาคารออมสิน

4.2 การวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของลูกหนี้สินเชื่อเคหะธนาคาร ออมสินเขตเชียงใหม่ 2

โดยข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย มาทดสอบด้วยวิธีการทดสอบ Chi-square เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว คือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับปัจจัยที่คาดว่าอาจมีอิทธิพลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อันได้แก่ระดับรายได้ครัวเรือน อายุผู้กู้ สถานภาพสมรส เวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ สัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อระดับรายได้ต่อเดือน รายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือน การนำเงินไปใช้ จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือน สัดส่วนภาระหนี้คงเหลือต่อเงินกู้ ประสบการณ์ในการทำงานของผู้กู้ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับระดับรายได้

ตารางที่ 4.2 ระดับรายได้ของลูกหนี้ในกลุ่มตัวอย่าง

ระดับรายได้ของครัวเรือน	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 33,680.- บาท	296	74	136	45.95	160	54.05
ตั้งแต่ 33,680.- บาทขึ้นไป	104	26	64	61.54	40	38.46
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 7.484 , ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.006

จากตาราง 4.2 ลูกหนี้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 33,680.-บาท มีจำนวน 296 ราย เป็นหนี้ปกติ 136 คน คิดเป็นร้อยละ 45.95 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 54.05

ลูกหนี้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 33,680.-บาทขึ้นไป มีจำนวน 104 ราย เป็นหนี้ปกติจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 7.484 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.006 แสดงว่า ระดับรายได้ของครัวเรือนต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับอายุของผู้กู้

ตารางที่ 4.3 แสดงอายุของลูกหนี้ในกลุ่มตัวอย่าง

อายุของผู้กู้	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 45 ปี	192	48	80	41.67	112	58.33
ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป	208	52	120	57.69	88	42.31
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 10.256, ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.001

จากตาราง 4.3 ลูกหนี้ที่มีอายุต่ำกว่า 45 ปี มีจำนวน 192 ราย เป็นหนี้ปกติ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 112 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33

ลูกหนี้ที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มีจำนวน 208 ราย เป็นหนี้ปกติ 120 คน คิดเป็นร้อยละ 57.69 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 88 คน คิดเป็นร้อยละ 42.31

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 10.256 และระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.001 แสดงว่า อายุของผู้กู้มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับอาชีพของผู้กู้

ตารางที่ 4.4 แสดงการเกิดหนี้ที่ก่อให้เกิดรายได้กับอาชีพของผู้กู้

อาชีพของผู้กู้	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ค้าขายและบริการ ดำเนินธุรกิจ และอาชีพอื่น	172	43	44	25.58	128	74.42
รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ, ผู้มีรายได้ประจำ	228	57	156	68.42	72	31.58
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 71.971, ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.000

จากตาราง 4.4 ลูกหนี้ที่ประกอบธุรกิจค้าขาย และอาชีพอื่น มีจำนวน 172 ราย เป็นหนี้ปกติจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 25.58 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 74.42

ลูกหนี้ที่ประกอบอาชีพรับราชการ, รัฐวิสาหกิจ, ผู้มีรายได้ประจำ จำนวน 228 ราย เป็นหนี้ปกติ 156 คน คิดเป็นร้อยละ 68.42 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 72 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 71.971 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 แสดงว่า อาชีพของผู้กู้มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับวงเงินกู้

ตารางที่ 4.5 แสดงวงเงินกู้ของกลุ่มตัวอย่าง

วงเงินกู้	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ตั้งแต่ 584,110.-บาท	136	34	64	47.06	72	52.94
ต่ำกว่า 584,110.- บาท	264	66	136	51.52	128	48.48
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 0.713, ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.398

จากตาราง 4.5 ลูกหนี้ที่มีวงเงินกู้ตั้งแต่ 584,110.-บาท มีจำนวน 136 ราย เป็นหนี้ปกติ 64 คน คิดเป็นร้อยละ 47.06 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 72 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94

ลูกหนี้ที่มีวงเงินกู้ต่ำกว่า 584,110.- บาท มีจำนวน 264 ราย เป็นหนี้ปกติ 136 คน คิดเป็นร้อยละ 51.52 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 128 คน คิดเป็นร้อยละ 48.48

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 0.713 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.398 แสดงว่า วงเงินกู้ไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05\

4.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับสถานภาพสมรส

ตารางที่ 4.6 แสดงสถานภาพสมรสในกลุ่มตัวอย่าง

วงเงินกู้	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
โสด, หย่าร้าง หรือหม้าย	76	19	28	36.84	48	63.16
สมรส	324	81	172	53.09	152	46.91
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 6.498, ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.011

จากตาราง 4.6 ลูกหนี้ที่มีสถานภาพโสด หย่าร้าง หรือหม้าย มีจำนวน 76 ราย เป็นหนี้ปกติ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 36.84 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 48 คน คิดเป็นร้อยละ 63.16

ลูกหนี้ที่มีสถานภาพสมรส มีจำนวน 324 ราย เป็นหนี้ปกติ 172 คน คิดเป็นร้อยละ 53.09 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 152 คน คิดเป็นร้อยละ 46.91

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 6.498 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.011 แสดงว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่

ตารางที่ 4.7 แสดงระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ของลูกหนี้ในกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ตั้งแต่ 184 งวดขึ้นไป	212	53	88	41.51	124	58.49
ต่ำกว่า 184 งวด	188	47	112	59.57	76	40.43
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 13.007, ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.000

จากตาราง 4.7 ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ตั้งแต่ 184 งวดขึ้นไป มีจำนวน 212 ราย เป็นหนี้ปกติ 88 คน คิดเป็นร้อยละ 41.51 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 124 คน คิดเป็นร้อยละ 58.49

ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ต่ำกว่า 184 งวด มีจำนวน 188 ราย เป็นหนี้ปกติ 112 คน คิดเป็นร้อยละ 59.57 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 76 คน คิดเป็นร้อยละ 40.43

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 13.007 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 แสดงว่า ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับสัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อระดับรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.8 แสดงสัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อระดับรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

สัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อระดับรายได้ต่อเดือน	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ตั้งแต่ร้อยละ 20 ขึ้นไป	152	38	76	50.00	76	50.00
ต่ำกว่าร้อยละ 20	248	62	124	50.00	124	50.00
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 0.000, ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 1.000

จากตาราง 4.8 ลูกหนี้ที่มีสัดส่วนเงินผ่อนชำระกับระดับรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ร้อยละ 20 ขึ้นไปมีจำนวน 152 ราย เป็นหนี้ปกติ 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ลูกหนี้ที่มีสัดส่วนเงินผ่อนชำระกับระดับรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าร้อยละ 20 มีจำนวน 248 ราย เป็นหนี้ปกติ 124 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 124 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 0.000 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 1.000 แสดงว่า สัดส่วนเงินผ่อนชำระต่อระดับรายได้ต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับรายจ่ายของครัวเรือน

ตารางที่ 4.9 แสดงรายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือนของลูกหนี้ในกลุ่มตัวอย่าง

รายจ่ายของ ครัวเรือนต่อเดือน	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิด รายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ตั้งแต่ 19,315.-บาท ขึ้นไป	304	76	160	52.63	144	47.37
ต่ำกว่า 19,315.- บาท	96	24	40	41.67	56	58.33
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 3.509, ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.061

จากตาราง 4.9 ลูกหนี้ที่มีรายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือนตั้งแต่ 19,315.- บาทขึ้นไป มีจำนวน 304 ราย คิดเป็น เป็นหนี้ปกติ 160 คน คิดเป็นร้อยละ 52.63 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 144 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37

ลูกหนี้ที่มีรายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือนต่ำกว่า 19,315.- บาท มีจำนวน 96 ราย เป็นหนี้ปกติ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 56 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 3.509 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.061 แสดงว่า รายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัย สำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.9 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับการนำเงินกู้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์

ตารางที่ 4.10 แสดงการนำเงินกู้ไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มตัวอย่าง

การนำเงินไปใช้	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ผิดวัตถุประสงค์	28	7	12	42.86	16	57.14
ตามวัตถุประสงค์	372	93	188	50.54	184	49.46
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 0.614, ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.433

จากตาราง 4.10 ลูกหนี้ที่ใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ มีจำนวน 28 ราย เป็นหนี้ปกติ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 16 คน คิดเป็น ร้อยละ 57.14

ลูกหนี้ที่ใช้เงินตามวัตถุประสงค์ มีจำนวน 372 ราย เป็นหนี้ปกติ 188 คน คิดเป็นร้อยละ 50.54 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 184 คน คิดเป็น ร้อยละ 49.46

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 0.614 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.433 แสดงว่า การนำเงินไปใช้ไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.10 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพา

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือน	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป	252	63	152	60.32	100	39.68
0 – 1 คน	148	37	48	32.43	100	67.57
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 29.000, ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.000

จากตาราง 4.11 ลูกหนี้ที่มีจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือนจำนวนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีจำนวน 252 ราย เป็นหนี้ปกติ 152 คน คิดเป็นร้อยละ 60.32 และเป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 100 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68

ลูกหนี้ที่มีจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือนจำนวน 0-1 คน มีจำนวน 148 ราย เป็นหนี้ปกติ 48 คน คิดเป็นร้อยละ 32.43 และเป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 100 คน คิดเป็นร้อยละ 67.57

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 29.000 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 แสดงว่า จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.11 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับสัดส่วนภาระหนี้คงเหลือต่อเงินกู้

ตารางที่ 4.12 แสดงสัดส่วนภาระหนี้คงเหลือต่อเงินกู้ของลูกหนี้ในกลุ่มตัวอย่าง

สัดส่วนภาระหนี้คงเหลือต่อเงินกู้	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ตั้งแต่ร้อยละ 83 ขึ้นไป	268	67	108	40.30	160	59.70
ต่ำกว่าร้อยละ 83	132	33	92	69.70	40	30.30
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 30.574, ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.000

จากตาราง 4.12 ลูกหนี้ที่มีสัดส่วนภาระหนี้คงเหลือต่อวงเงินกู้ตั้งแต่ร้อยละ 83 ขึ้นไป มีจำนวน 268 ราย เป็นหนี้ปกติ 108 คน คิดเป็นร้อยละ 40.30 และเป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 160 คน คิดเป็นร้อยละ 59.70

ลูกหนี้ที่มีสัดส่วนภาระหนี้คงเหลือต่อวงเงินกู้ต่ำกว่าร้อยละ 83 มีจำนวน 132 ราย เป็นหนี้ปกติ 92 คน คิดเป็นร้อยละ 69.70 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 40 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 30.574 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.000 แสดงว่า สัดส่วนภาระหนี้คงเหลือต่อเงินกู้มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.2.12 ความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับประสบการณ์ในการทำงาน

ตารางที่ 4.13 แสดงประสบการณ์ในการทำงานของผู้กู้ในกลุ่มตัวอย่าง

ประสบการณ์ในการทำงาน ของผู้กู้	จำนวน		หนี้ปกติ		หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิด รายได้	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ปี	100	25	52	52.00	48	48.00
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	300	75	148	49.33	152	50.67
รวม	400	100	200	100	200	100

คำนวณ χ^2 -test = 0.213, ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance Level) = 0.644

จากตาราง 4.13 ลูกหนี้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีจำนวน 100 ราย เป็นหนี้ปกติ 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 ลูกหนี้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 300 ราย เป็นหนี้ปกติ 148 คน คิดเป็นร้อยละ 49.33 และเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 152 คน คิดเป็นร้อยละ 50.67

จากการคำนวณค่าไคสแควร์ได้เท่ากับ 0.213 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.644 แสดงว่า ประสบการณ์ในการทำงานของผู้กู้ไม่มีความสัมพันธ์กับการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4.3 ศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ NPLs

วิธีการศึกษาจะใช้การทดสอบโดยสมการถดถอย แบบ Logistic Regressions ทดสอบหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ โดยใช้ Logit model

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ โดยสมการถดถอย แบบ Binomial Logit model

ตารางที่ 4.14 แสดงผลวิเคราะห์ Logit model

ตัวแปร (Variable)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าความคลาด เคลื่อน (Standard Error)	ค่า นัยสำคัญ ทางสถิติ (T-ratio)	ระดับ นัยสำคัญ ทางสถิติ (Significance Level)
X1 (ระดับรายได้)	-0.2528363178E-04	0.1186755E-04	-2.130	0.0331
X2 (อายุ)	-0.4599495057E-01	0.2405261E-01	-1.912	0.0558
X3 (อาชีพ)	1.878866095	0.27626294	6.801	0.0000
X4 (วงเงินกู้)	-0.3699089999E-06	0.4723065E-06	-0.783	0.4335
X5 (สถานภาพ)	-0.1517037234	0.39230534	-0.387	0.6990
X6 (ระยะเวลาผ่อนที่เหลือ)	0.4441359508E-02	0.2207862E-02	2.012	0.0443
X7 (เงินผ่อนต่อรายได้)	0.6963821569	1.4434531	0.482	0.6295
X8 (รายจ่าย)	0.7307310461E-04	0.1946537E-04	3.754	0.0002
X9 (การนำไปใช้)	0.9465569556	0.57796378	1.638	0.1015
X10 (จำนวนคนพึ่งพา)	-0.5666732783	0.22405634	-2.529	0.0114
X11 (สัดส่วนหนี้คงเหลือ)	1.680590270	0.90514208	1.857	0.0634
X12 (ประสบการณ์ทำงาน)	-0.9699117456	0.36295919	-2.672	0.0075
Constant	-0.1104488853	1.4100131	-0.078	0.9376

จากตารางที่ 4.14 จะเห็นว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ ระดับรายได้ของครัวต่อเดือน อาชีพของผู้กู้ ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ รายจ่ายของผู้กู้ต่อเดือน จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือน และประสบการณ์ในการทำงาน เมื่อนำตัวแปรเหล่านี้มาวิเคราะห์อีกครั้ง จะได้ผลดังตารางข้างล่าง คือ

ตารางที่ 4.15 แสดงผลวิเคราะห์ Logit model เมื่อตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญ ครั้งที่ 1

ตัวแปร (Variable)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานค่าความ คลาดเคลื่อน (Standard Error)	ค่า นัยสำคัญ ทางสถิติ (T-ratio)	ระดับ นัยสำคัญ ทางสถิติ (Significance Level)
X1 (ระดับรายได้)	-0.337574556E-04	0.91265305E-05	-3.699	.0002
X3 (อาชีพ)	1.694333158	0.25312777	6.694	.0000
X6 (ระยะเวลาผ่อนที่เหลือ)	0.659296409E-02	0.17209692E-02	3.831	.0001
X8 (รายจ่าย)	0.808372627E-04	0.17874510E-04	4.522	.0000
X10 (จำนวนคนพึ่งพา)	-0.6902146507	0.19279012	-3.580	.0003
X12 (ประสบการณ์ทำงาน)	-0.5019417742	0.28054749	-1.789	.0736
CONSTANT	-0.9204711802	0.50837909	-1.811	.0702

จากตารางที่ 4.15 จะเห็นว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ ระดับรายได้ของครัวต่อเดือน อาชีพของผู้กู้ ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ รายจ่ายของผู้กู้ต่อเดือน และจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือน เมื่อนำตัวแปรเหล่านี้มาวิเคราะห์ร่วมกันอีกครั้ง จะได้ผลดังตารางที่ 4.16 ดังนี้

ตารางที่ 4.16 แสดงผลวิเคราะห์ Logit model เมื่อตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญ ครั้งที่ 2

ตัวแปร (Variable)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานค่า ความ คลาดเคลื่อน (Standard Error)	ค่า นัยสำคัญ ทางสถิติ (T-ratio)	ระดับ นัยสำคัญ ทางสถิติ (Significance Level)
X1 (ระดับรายได้)	-0.3266060 E-04	0.89919563E-05	-3.632	.0003
X3 (อาชีพ)	1.641886069	0.24873432	6.601	.0000
X6 (ระยะเวลาผ่อนที่เหลือ)	0.6124285750E-02	0.16720078E-02	3.663	.0002
X8 (รายจ่าย)	0.7678552235E-04	0.17538398E-04	4.378	.0000
X10 (จำนวนคนพึ่งพา)	-0.6849775133	0.19188107	-3.570	.0004
CONSTANT	-0.9312839487	0.50076488	-1.860	.0629

จากตารางที่ 4.16 จะเห็นว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ ระดับรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน อาชีพของผู้กู้ ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ รายจ่ายของผู้กู้ต่อเดือน และจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือน เมื่อนำตัวแปรเหล่านี้มาสร้างสมการใหม่จะได้ดังนี้

$$Z_i = -0.9313 - 0.0000327X_1 + 1.6419X_3 + 0.00612X_6 + 0.0000768X_8 - 0.6850X_{10}$$

จากตารางที่ 4.16 จะเห็นว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่

1. ระดับรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (X_1) ในการศึกษากำหนดให้ระดับรายได้ของครัวเรือนต่ำกว่า 33,680.-บาท มีค่าเป็น 1 และระดับรายรายได้ตั้งแต่ 33,680.-บาท มีค่าเป็น 0 และจากตารางค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.0000327 และมีเครื่องหมายเป็นลบ ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.003 แสดงว่า โอกาสในการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้ต่อเดือนของผู้กู้ในทิศทางตรงกันข้าม ดังนั้น หากลูกหนี้มีรายได้ของครัวเรือนต่อเดือนต่ำกว่า 33,680.-บาท มีผลทำให้ลูกหนี้นั้นมีโอกาสในการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น

2. **อาชีพของผู้กู้ (X_3)** จากการศึกษากำหนดให้ผู้กู้ที่มีอาชีพค้าขาย ดำเนินธุรกิจ หรืออาชีพอื่น ๆ มีค่าเป็น 1 และผู้กู้ที่มีอาชีพประจำ มีรายได้แน่นอน มีค่าเป็น 0 ซึ่งจากตารางค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 1.6419 และมีเครื่องหมายเป็นบวก ด้วยความเชื่อมั่น 0.0000 อธิบายได้ว่า โอกาสในการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของลูกหนี้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอาชีพของผู้กู้ อธิบายว่า ถ้าผู้กู้มีอาชีพค้าขาย ดำเนินธุรกิจ หรืออาชีพอื่น ๆ (ค่า 1) ลูกหนี้จะมีความเสี่ยงในการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น 1.6419 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากลักษณะของการผ่อนชำระหนี้ของสินเชื่อก่อนนั้น ลูกหนี้จะต้องชำระเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยเป็นรายเดือน ๆ ละเท่า ๆ กัน ดังนั้น ลูกหนี้ที่มีอาชีพที่มีลักษณะรายได้ไม่ประจำ จึงมีความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ น้อยกว่า ผู้กู้ที่มีลักษณะอาชีพที่มีรายได้แน่นอน ความเสี่ยงในการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในทิศทางเดียวกัน

3. **ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ (X_6)** ในการศึกษากำหนดให้ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลือตั้งแต่ 184 งวดขึ้นไปให้มีค่าเป็น 1 หากระยะเวลาผ่อนชำระเหลืออยู่ต่ำกว่า 184 งวด ให้มีค่า 0 จากตารางค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.00612 และมีเครื่องหมายเป็นบวก ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.0002 แสดงว่า ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ของลูกหนี้มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ในทิศทางเดียวกัน อธิบายว่า หากลูกหนี้ที่มีระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ยิ่งเพิ่มขึ้น จะทำให้มีความเสี่ยงในการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น 0.00612 หน่วย ดังนั้น ลูกหนี้ที่มีระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ตั้งแต่ 184 งวดขึ้นไป ย่อมมีโอกาสเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มากกว่าลูกหนี้ที่มีระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ต่ำกว่า 184 งวด

4. **รายจ่ายของผู้กู้ต่อเดือน (X_8)** ในการศึกษากำหนดให้รายจ่ายของผู้กู้ต่อเดือนตั้งแต่ 19,315.-บาท มีค่าเป็น 1 และหากมีรายจ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 19,315.-บาท มีค่าเป็น 0 จากตารางค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้ มีค่าเท่ากับ 0.0000768 และมีเครื่องหมายเป็นบวก ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.0000 อธิบายว่า ความเสี่ยงในการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีความสัมพันธ์กับรายจ่ายต่อเดือนของลูกหนี้ในทิศทางเดียวกัน โดยลูกหนี้ที่มีรายจ่ายต่อเดือนสูงจะทำให้มีโอกาสในการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น 0.0000768 หน่วย ดังนั้น ลูกหนี้ที่มีรายจ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 19,315.-บาทขึ้นไป จึงมีความเสี่ยงในการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มากกว่าลูกหนี้ที่มีรายจ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 19,315.-บาท

5. จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือน (X_{10}) ในการศึกษากำหนดให้จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือนของผู้ภูมามีตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีค่าเป็น 1 และหากมีต่ำกว่า 2 คน มีค่าเป็น 0 จากตารางค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.6850 และมีเครื่องหมายเป็นลบ ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.0004 อธิบายว่า ความเสี่ยงในการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของลูกหนี้ มีทิศทางตรงกับข้ามกับจำนวนบุคคลพึ่งพาในครัวเรือน โดยที่หากจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือนเพิ่มขึ้น จะทำให้ความเสี่ยงในการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง 0.6850 หน่วยที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจาก ที่อยู่อาศัยถือว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต และการกู้เงินเชื่อเคหะมีวัตถุประสงค์เพื่อซื้อที่ดิน หรือซื้อที่ดินและปลูกสร้างบ้านเพื่ออยู่อาศัยบนที่ดินของตนเอง ฉะนั้น ลูกหนี้ที่มีจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือนมาก ย่อมจะมีมุ่งมั่นในการหลักประกัน (บ้านและที่ดินของตนเอง) เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง ความรับผิดชอบและความพยายามในการผ่อนชำระจะสูงตามไปด้วย ดังนั้น ลูกหนี้ที่มีจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาดังแต่ 2 คนขึ้นไป จึงมีโอกาสในการเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้น้อยกว่า ลูกหนี้ที่มีจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาดต่ำกว่า 2 คน

4.3.2 ผลการคำนวณแบบ Partial derivatives of probabilities with respect to the vector of characteristics เพื่อดูผลด้าน Marginal effects on Prob [Y=1]

เป็นการคำนวณเพื่อวิเคราะห์ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เมื่อตัวแปรอิสระมีการเปลี่ยนแปลงลงเพิ่มขึ้น 1 โดยตัวแปรอิสระที่เหลือคงที่

ตารางที่ 4.17 แสดงผลวิเคราะห์ Logit Model เพื่อดูผลด้าน Marginal effects

ตัวแปร (Variable)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานค่า ความ คลาดเคลื่อน (Standard Error)	ค่า นัยสำคัญ ทางสถิติ (T-ratio)	ระดับ นัยสำคัญ ทางสถิติ (Significance Level)
X1 (ระดับรายได้)	-0.8045921217E-05	0.21986002E-05	-3.660	0.0003
X3 (อาชีพ)	0.4044777097	0.61004758E-01	6.630	0.0000

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ตัวแปร (Variable)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานค่า ความ คลาดเคลื่อน (Standard Error)	ค่า นัยสำคัญ ทางสถิติ (T-ratio)	ระดับ นัยสำคัญ ทางสถิติ (Significance Level)
X6 (ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลือ)	0.1508714351E-02	0.41221627E-03	3.660	0.0003
X8 (รายจ่าย)	0.1891607025E-04	0.41908040E-05	4.514	0.0000
X10 (จำนวนคนพึ่งพา)	-0.1687438252	0.46592486E-01	-3.622	0.0003
CONSTANT	-0.2294212771	0.12418639	-1.847	0.0647

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงเฉพาะส่วนของความน่าจะเป็นไปได้เปรียบเทียบกับทิศทางของตัวแปร เพื่อดูผลทาง Marginal effect ที่ความน่าจะเป็นของตัวแปรตาม (การเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้) เท่ากับ 1 สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. **ระดับรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (X_1)** โอกาสของการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ตามตารางที่ 4.17 จะเป็นโอกาสที่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระ “ระดับรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน” เท่ากับ -0.000008046 แสดงให้เห็นว่า ถ้าระดับรายได้ของครัวเรือนต่อเดือนมีค่าเป็น 1 มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม 0.000008046 หน่วย อธิบายได้ว่า ถ้าครัวเรือนมีระดับรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 33,680.-บาทขึ้นไป มีผลทำให้โอกาสที่ลูกหนี้จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงในทิศทางตรงกันข้ามกัน ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.0003

2. **อาชีพของผู้กู้ (X_3)** โอกาสในการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ตามตารางที่ 4.17 จะเป็นโอกาสที่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระ “อาชีพของผู้กู้” เท่ากับ 0.4044777097 แสดงให้เห็นว่า ถ้าอาชีพของผู้กู้มีค่าเป็น 1 มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม 0.404477709 หน่วย อธิบายได้ว่า ถ้าผู้กู้มีอาชีพค้าขายและบริการ ทำธุรกิจ หรืออาชีพอื่นที่มีรายได้ไม่แน่นอน มีผลทำให้โอกาสที่ลูกหนี้จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกันกัน ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.0000

3. **ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ (X_6)** โอกาสในการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ตามตารางที่ 4.17 จะเป็นโอกาสที่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระ “ระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่” เท่ากับ 0.0015087 แสดงให้เห็นว่า ถ้าระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ของผู้กู้มีค่าเป็น 1 มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม 0.0015087 หน่วย อธิบายได้ว่า ถ้าผู้กู้มีระยะเวลาผ่อนชำระที่เหลืออยู่ตั้งแต่ 184 งวดขึ้นไป มี

4. รายจ่ายของผู้กู้ต่อเดือน (X_8) โอกาสในการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ตามตารางที่ 4.17 จะเป็นโอกาสที่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระ “รายจ่ายของผู้กู้ต่อเดือน” เท่ากับ 0.000018916 แสดงให้เห็นว่า ถ้ารายจ่ายของผู้กู้ต่อเดือนมีค่าเป็น 1 มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม 0.0018916 หน่วย อธิบายได้ว่า ถ้าผู้กู้มีรายจ่ายต่อเดือนตั้งแต่ 19,315.-บาทขึ้นไป มีผลทำให้โอกาสที่ลูกหนี้จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.0000

5. จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือน (X_{10}) โอกาสในการเกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ตามตารางที่ 4.17 จะเป็นโอกาสที่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระ “จำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือน” เท่ากับ -0.168744 แสดงให้เห็นว่า ถ้าจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาของครัวเรือนมีค่าเป็น 1 มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม 0.168744 หน่วย อธิบายได้ว่า ถ้าผู้กู้มีจำนวนบุคคลที่อยู่ในวัยพึ่งพาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีผลทำให้โอกาสที่ลูกหนี้จะเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงในทิศทางตรงกันข้ามกัน ด้วยระดับความเชื่อมั่น 0.0003